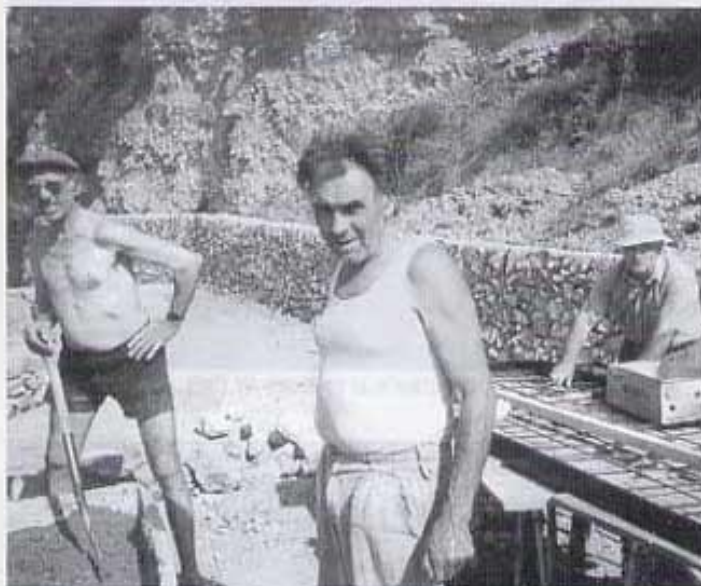

LA FONT DE BOIRA

ALBELLA

La font de Boira té un altre aspecte des de que l'Ajuntament va decidir arreglar-la fa uns dies.

Tots sabem que aquesta font és molt visitada per recollir aigua ja que diuen que té algunes qualitats bones per a la salut. Després de quitrancar el camí, encara va molta més gent a per aigua, tant del poble com de fora. A tot açò, va aplegar un moment que la font i el seu entorn donaven pena de vore per l'abandonament. Però lo pitjor va ser que el xorret d'aigua havia amainat de manera alarmant i en canvi van aparèixer xumes al llarg del terror, uns metres abans d'arribar a la font. L'aigua esta que es perdia, a part de no arribar al xorret, deixava el replanill ple de fang.

A tot açò, es van fer infinitat de pensaments i comentaris. Es va recurrir a veïns de la zona i coneixedors del terreny per a que donaren alguna aclaració. La majoria van coincidir en que la galeria de la font estigués embossada o rebotida de cabellera de les romigueres i altres matolls i que este era el motiu de que l'aigua no arribara a la font.

L'ajuntament es ficà mans a l'obra i Juanito el Sillero, amb la retro, es va ficar a escarbar la galeria, buscant l'embós. Per a xasco dels que allí hi havíem, la galeria de la font no era més llarga de dos metres, i, per tant, d'embossamenta no es va vore res. Pero seguint escarbant en busca de les xumes ens vam donar compte que aquestes eixien del mateix terror

abans d'arribar a la xicoteta galeria. Una vegada en el fregat, es va pensar a sanejar tota aquella vora de terror i fer una galeria més llarga en la que s'aprofités tota aquella aigua. Aquesta nova galeria es va fer amb un enllosat de pedra i tota l'aigua aprofitada li va donar molt mes cabdal a la font.

Una vegada solucionat el tema de l'aigua, l'Ajuntament va decidir arreglar l'entorn amb murs de pedra seca. Es va buscar a Vicente Escobedo Villalonga, conegut per Maicalles com a paredador professional i d'ajudants a Gilberto, treballador de l'Ajuntament i a Manuel García, el Calceter, pare de l'alcalde, que va anar de manera voluntària i desinteressada. Es van portar 7 camions de pedra de La Llobatera i van començar les obres. El primer mur es va fer a la part del riu, d'uns 40 cm d'alçada, que podria aprofitar de seient. Després, un altre mur de més alçada a la part del talús per aguantar que el terreny no es vingue avall. Aquesta paret es va allargar fins damunt de la font. Un tros de replà davant la font es va enllosar i, salvat el desnivell, es van fer dos escalons.

A la replaça més gran que va quedar després dels murs fets, s'han plantat tres palmeres i s'han fet una taula gran amb seients i dues de menudes. Una part d'aquesta replaça serà enllosada i la resta de formigó, encara que açò, de moment, no està fet.

També es va donar una bona neteja a la bassa. Es va retirar tota la runa que hi havia dins, però es va tindre en compte de guardar una florera amb unes fulles grans que naden per damunt de l'aigua de la bassa (un nenúfar) i de les 10 granotes que l'habiten.

Cal afegir que, abans de fer-se l'obra, els vehicles podien arribar-se fins la mateixa font, cosa que feia més còmode el carregar l'aigua. Ara s'hauran de quedar fora i és molt possible que això no parega bé a la majoria dels que van, en canvi no es pot negar que la font ha millorat molt després de la reforma. Només fa falta que la gent que va allí sapiga conservar-ho i mantindre l'entorn net, sense tirar plàstics, cartons i altres deixalles.